

Sygn. akt V ACa 564/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Wydział V Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maryla Domel-Jasińska
Sędziowie:	SA Katarzyna Przybylska SA Włodzimierz Gawrylczyk (spr.)
Protokolant:	st. sekr.sąd. Justyna Stankiewicz

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2016 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa L. W., J. K. i W. S.

przeciwko (...) w S. i (...) (...) we W.

o ustalenie

na skutek apelacji powoda L. W.

od wyroku Sądu Okręgowego we W. z dnia 10 października 2014 r. sygn. akt I C 141/11

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda L. W. na rzecz pozwanej (...) w S. kwotę 135 (sto trzydzieści pięć) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy

V ACa 564/15

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy we W. wyrokiem z 10 października 2014 r. oddalił powództwo L. W., J. K. i W. S. przeciwko (...) w S. (zwanej dalej: (...) w S. (...) (...) we W. (zwanej dalej: (...) we W.) o ustalenie, zasądził od każdego z powodów na rzecz (...) w S. po 199 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, nakazał pobrać od każdego z powodów na rzecz Skarbu Państwa - tegoż Sądu po 8,376,30 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz nakazał zwrócić pozwanej (...) w S. 40 zł tytułem opłaty sądowej.

Zasadnicze motywy wyroku są następujące:

Po ostatecznym sprecyzowaniu roszczeń powodowie L. W. i J. K. domagali się ustalenia, że pomimo podjęcia przez (...) w S. uchwały (...) z 29 sierpnia 2011 r. o zawieszeniu działalności (...) we W. i o ustanowieniu zarządcy komisarycznego nadal są członkami zarządu (...) we W., a powód W. S. wnosił o ustalenie, że jest członkiem rady nadzorczej tej (...), gdyż uchwała jest nieważna, wnosili ewentualnie o ustalenie nieważności tej uchwały.

Powodowie twierdzili, że powyższa uchwała została powzięta z naruszeniem art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo- kredytowych, narusza ich interesy jako członków organów (...), więc jest nieważna. Zarzucili, że (...) podjęła sporną uchwałę mimo braku przesłanek wskazanych w art. 42 tej ustawy w postaci groźby zaprzestania spłacania długów albo rażącego lub uporczywego naruszania przez nią przepisów prawa, pozwana nie zastosowała łagodniejszych środków nadzorczych, w uzasadnieniu uchwały manipulowała faktami, zniekształcając je lub dobierając do z góry powziętej tezy. Argumentowali, że z opinii niezależnego biegłego B. M., który na zlecenie (...) dokonał analizy sytuacji ekonomiczno-finansowej w latach 2009 i 2010 wynika, (...).

Pozwana (...) w S. wносиła o oddalenie powództwa i o zasądzenie kosztów postępowania. Zaprzeczyła, by zaskarżona uchwała naruszała prawo. Wskazała, że przeprowadzone w (...) w latach 2010 i 2011 kontrole lustracyjne i postępowanie wyjaśniające wykazały nieprawidłowości w jej funkcjonowaniu w obszarze jej podstawowej działalności, (...)

gdyby (...) dokonywała prawidłowych odpisów, to jej wskaźniki kapitałowe osiągnęłyby wartości ujemne, co oznacza, że jej własne fundusze nie wystarczyłyby na pokrycie straty bilansowej. Podała, że wcześniej w 2011 r. stosowała łagodniejsze środki nadzorcze.

Pozwana (...) nie zajęła żadnego stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy poczynił następujące ustalenia:

Pozwana (...) jest członkiem (...) w S.. Do dnia 29 sierpnia

2011 r. jej działalnością kierował trzyosobowy zarząd, w skład którego wchodził m.in. powód L. W., jako prezes, oraz powód J. K., jako członek zarządu. Powód W. S. wchodził w skład jej rady nadzorczej.

(...)zlecała lustracje tej pozwanej. Ostatnia lustracja przed podjęciem zaskarżonej uchwały była w marcu 2010 r. i obejmowała okres od lutego 2007 r. do marca 2010 r. We wnioskach polustracyjnych zalecono zarządowi (...) m.in. (...)

Na przełomie 2010 i 2011 r. w (...) zostało przeprowadzone postępowanie wyjaśniające mające na celu m.in. ocenę prawidłowości ustalenia wyniku finansowego za 2010 r. oraz sposobu naliczania i księgowania odpisów aktualizacyjnych należności przeterminowanych i nieprzeterminowanych o znacznym stopniu prawdopodobieństwa nieściągalności. We wnioskach wskazano m.in., (...)

Wobec tego zarząd (...) w S. uchwałą (...) 1 marca 2011 r. wezwał radę nadzorczą (...) "K." do odwołania członków zarządu w osobach L. W., J. K. i R. W., lecz rada nadzorcza uchwałą z 14 marca 2011 r. odmówiła wykonania wezwania, uznając że nie dopatryła się uchybień i naruszeń prawa przez zarząd. Następnie zarząd (...) wezwał tę radę nadzorczą do złożenia wyjaśnień o podjętych działaniach nadzorczych wobec stwierdzonych powyższych nieprawidłowości, zaś rada nadzorcza w uchwale (...) z 16 maja 2011 r. złożyła wyjaśnienia i zastrzeżenia do działań podjętych przez (...), a potem uchwałą z 30 maja 2011 r. ponownie odmówiła odwołania członków zarządu.

W tej sytuacji zarząd (...) na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych uchwałą nr 1 z 29 sierpnia 2011 r. zawiesił działalność (...) i ustanowił zarządcę komisarycznego. W uzasadnieniu uchwały

(...)

(...)W jej ocenie sytuacja w 2011 r. uległa poprawie.

Biegły z(...) B. M. w opinii sporządzonej w marcu 2011 r. na zlecenie (...) stwierdził,(...)

(...) wszczął przeciwko (...)procesy sądowe m.in. o ustalenie nieważności części regulaminu przeprowadzania kontroli w (...)i o ustalenie nieważności uchwały wprowadzającej ten regulamin w życie. Prokuratura Okręgowa we W. prowadziła też w 2011 r. postępowanie wyjaśniające (...)

Sąd Okręgowy dokonał tych ustaleń na podstawie dowodów z dokumentów oraz częściowo na podstawie zeznań świadków B. M. i M. P.. Zeznania świadka M. K. (zarządcy komisarycznego) uznał za nieprzydatne do rozstrzygnięcia sprawy. Sąd pominął dowód z przesłuchania stron, bo nie było potrzeby ich przesłuchania. Z urzędu przeprowadził dowód z opinii biegłych A. J., A. S. i R. S. (który jest też biegłym sądowym) z (...)spółka z o.o. w L. w celu ustalenia, czy sytuacja finansowa (...) groziła zaprzestaniem spłacania długów i czy wskazywała na rażące lub uporczywe naruszenie prawa. Opinię uznał za wiarygodną. Jednocześnie pominął dowód z opinii biegłych tego (...)złożonej w postępowaniu prowadzonym przez Prokuraturę Okręgową we (...) bo odmienny jest przedmiot postępowań w obu sprawach.

Sąd Okręgowy uznał za dopuszczalne co do zasady zaskarżenie uchwały przez powodów na podstawie art. 189 k.p.c. Przesłanką podjęcia zaskarżonej uchwały było postępowanie powodów, jako członków organów (...), skutkiem którego doszło do istotnych nieprawidłowości i spełnione zostały wskazane w art. 42 ust. 1 ustawy przesłanki zawieszenia działalności tej Kasy.(...)

(...) Za nieprzekonujące Sąd uznał twierdzenia (...), (...) Poza zainteresowaniem Sądu była sytuacja finansowa (...) „K.” na koniec 2011 r., bo nie stanowi ona przesłanki do oceny zaskarżonej uchwały, podstawę tę stanowi wyłącznie sytuacja istniejąca przed dniem podjęcia uchwały. Postępowanie dowodowe wykazało też, że zaistniała druga ustawowa przesłanka pozwalająca na podjęcie uchwały, bo(...)dopuszczono się uporczywego naruszenia przepisów ustawy z 1994 r. o rachunkowości, w szczególności art. 4 ust. 1, art. 7, art. 28, art. 35b i 35c. Z opinii biegłych wynika, (...)

Sąd stwierdził, że powodowie mieli rację jedynie w zakresie twierdzenia, że zarzucane przypadki nieprzestrzegania statutu nie stanowią ustawowej przesłanki podjęcia zaskarżonej uchwały. Niezasadny zaś okazał się ich zarzut braku stopniowania środków nadzorczych, bo Kasa (...)podejmowała wcześniej inne czynności nadzorcze, które okazały się nieskuteczne.

Wobec tego Sąd uznał za bezpodstawne zarówno roszczenie główne, jak i roszczenie ewentualne.

Orzekając o kosztach postępowania, Sąd podał m.in., że poniósł wydatki na opinię biegłych w wysokości 25.129 zł, więc nakazał pobrać tę kwotę od powodów w równych częściach na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Z tym wyrokiem nie zgodził się powód L. W., składając apelację. Domagał

się:

- 1/ uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu we W. do ponownego rozpoznania, ewentualnie
- 2/ zmiany wyroku przez uwzględnienie powództwa i zasądzenia kosztów postępowania, a ponadto
- 3/ rozpoznania postanowień Sądu Okręgowego z 30 lipca i 26 września 2014 r.

Powód zarzucił:

a/ naruszenie art. 316 § 1 k.p.c. wskutek pominięcia przy wyrokowaniu pisma (...)z 29 października 2012 r. do przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, w którym w stosunku do (...)wnosiła tylko o podjęcie wobec niej działań nadzorczych, a nie wnosiła o ustanowienie zarządcy komisarycznego, jak też wskutek

ominięcia opinii i raportu (...) z badania sprawozdania finansowego za 2011 r., w których biegła stwierdziła(...);

b/ naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie ustaleń faktycznych na podstawie notatki służbowej z postępowania wyjaśniającego (k. 229-264), która jest niepodpisany wydrukiem, jak też przez brak oceny dowodów w postaci opinii i raportów eksperta B. M. i (...), a skoncentrowanie się na opinii biegłych z(...)spółki z o.o. w L.;

c/ naruszenie art. 278 § 1 i 2 k.p.c., art. 290 § 1 k.p.c., art. 279 k.p.c. i art. 282 k.p.c. przez przeprowadzenie niedopuszczalnego dowodu z opinii (...)spółki z o.o. w L., które (...)

d/ naruszenie art. 235 § 1 k.p.c. w zw. z art. 284 k.p.c. przez naruszenie zasady bezpośredniości przeprowadzana dowodów i pozostawienie (...)swobody wydania opinii w oparciu o materiały dowodowe nie ujawnione w niniejszej sprawie, co pozbawiło możliwości weryfikacji opinii;

e/ naruszenie art. 217 § 1 i 3 k.p.c. przez oddalenie wniosku powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii (...)złożonej do akt Prokuratury Okręgowej we W. (...) choć wnioski tej opinii podważały opinię wydaną na zlecenie Sądu;

f/ naruszenie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych w zw. z art. 58 § 1 k.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie, skutkiem czego było uznanie, że zaskarżona uchwała jest ważna.

Powód wskazał, że nadzór (...) w S. nad zrzeszonymi w nim (...)miał charakter prywatnoprawny, których przynależność w (...)jest przymusowa, uprawnienia nadzorcze (...)mają wyjątkowy charakter, więc przepisy je regulujące muszą być wykładane ściśle. Sąd Okręgowy powinien był ocenić kwestię ważności uchwały tylko w kontekście podanych w niej przesłanek jej podjęcia. Bezpodstawnie nie ocenił sytuacji finansowej istniejącej w 2011 r. do dnia 29 sierpnia 2011 r., tj. do dnia podjęcia zaskarżonej uchwały, bezpodstawnie pominął treść pisma pozwanej (...)z 29 października

2012 r. do przewodniczącego (...), w którym w stosunku do (...) (...)wnosiła tylko o podjęcie wobec niej działań nadzorczych, a nie wnosiła o ustanowienie zarządcy komisarycznego, pominął też opinię i raport (...) z badania sprawozdania finansowego za 2011 r., (...)

Zdaniem powoda nie ma podstaw do ustalenia, że (...) rażąco i upoczywie naruszał przepisy prawa. Sąd Okręgowy nie wskazał konkretnego dowodu, na podstawie którego poczynił to ustalenie. Tymczasem opinia eksperta B. M. i opinia (...) za lata 2010 i 2011 wskazują, że (...) prowadził księgi rachunkowe starannie, (...)

Według powoda Sąd błędnie potraktował (...)spółkę z o.o. w L. jako(...)co jest sprzeczne z art. 290 § 1 k.p.c., i dyskwalifikuje tę opinię (Sąd wypłacił wynagrodzenie temu (...), a nie biegłym). Dokonując wyboru biegłych, Sąd nie zwrócił się do stron o ich wnioski w tym zakresie, nie wskazał biegłych z imienia i nazwiska. Ponadto pisemną odpowiedź na zastrzeżenia powodów do opinii podpisała A. J., która była współautorką opinii, oraz M. B., która nie brała udziału w przygotowaniu opinii. Opinia została sporządzona m.in. w oparciu o materiały źródłowe, którymi(...)dysponowało w sprawie (...), z których Sąd Okręgowy nie przeprowadził dowodu w tej sprawie. Wobec tego dowód z tej opinii jest niedopuszczalny, a opinia jest nieweryfikowalna. Jednocześnie Sąd bezpodstawnie odmówił przeprowadzenia dowodu z opinii tego (...), w której biegły stwierdził, iż nieuzasadniona była radykalizacja działań (...)w kwestii wprowadzenia zarządu komisarycznego w okresie, gdy wyniki finansowe (...) zaczęły się poprawiać m.in. (...) Niezrozumiała jest więc dokonana przez Sąd Okręgowy ocena opinii złożonej w niniejszej sprawie, że wystąpiło ryzyko (...) (...).

Zdaniem powoda lektura zaskarżonej uchwały nie wskazuje, na czym polega naruszenie art. 4 ust. 1 i 2, art. 7, art. 28, art. 35b i 35c ustawy o rachunkowości. Sąd dokładnie też tego nie wskazał. Gołosłowny jest też zarzut naruszenia § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 21 listopada 2001 r.

Powód twierdził, że nieważne jest postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 30 lipca 2014 r., mocą którego Sąd w składzie jednoosobowym, a nie trzyosobowym, oddalił skargi na postanowienie referendarza sądowego z 23 maja 2014 r. w przedmiocie wynagrodzenia za sporządzenie opinii przez (...) (art. 398⁽²³⁾ k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 367 § 3 k.p.c. i art. 379 pkt 4 k.p.c.). Okoliczność ta podważa rozstrzygnięcie w wyroku o kosztach sądowych.

Pozwana (...) wносиła o oddalenie apelacji i o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego. Podkreśliła, że badaniu przez Sąd podlegały tylko fakty wskazane jako podstawa podjętej uchwały, więc Sąd Okręgowy słusznie nie badał zdarzeń, które nastąpiły później.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezpodstawna. Podstawowe zarzuty w niej podniesione są nietrafne. Zebrane dowody pozwalają na ustalenie, że zaistniały ustawowe przesłanki do podjęcia przez pozwaną (...) zaskarżonej uchwały.

Słusznie Sąd Okręgowy uznał, że badaniu w tym postępowaniu podlegają wyłącznie okoliczności istniejące do dnia podjęcia zaskarżonej uchwały, które zostały wskazane w uzasadnieniu tej uchwały, a nie późniejsze zdarzenia, które według powoda doprowadziły do poprawy sytuacji finansowej (...). Chybiony jest więc zarzut naruszenia art.

316 k.p.c. wskutek pominięcia w postępowaniu dowodowym pisma Krajowej Kasy z 29 października 2012 r. do (...) oraz złożonej przez powodów opinii biegłego rewidenta M. P. z badania w 2012 r. sprawozdania finansowego za rok 2011 (k. 457-480).

Wbrew zarzutowi skarżącego Sąd Okręgowy powołał się w uzasadnieniu wyroku na opinię B. M. oraz na sprawozdanie i opinię (...). Opinię B. M. należy traktować jedynie jako motywy twierdzenia powodów o braku podstaw do podjęcia zaskarżonej uchwały, nie jest bowiem ona opinią biegłego sądowego w rozumieniu art. 278 § 1 k.p.c. Podstawą ustaleń faktycznych są inne dowody.

W ocenie Sądu Apelacyjnego już na podstawie dowodów w postaci opinii (...) (k. 215-220) i M. P. (k. 221-222) oraz wniosków (...) z lustracji przeprowadzonej w 2010 r. w (...) (k. 223-228) można ustalić, że (...) (...) potwierdzili sami powodowie, powołując się na wydaną na zlecenie (...) opinię przez B. M..

Zeznanie świadka M. P. (k. 565-566), że w jej ocenie w 2011 r. nie było podstaw do uznania (...) nie jest miarodajne dla takiego ustalenia, bo przesądzają o tym ustalone także przez nią dane liczbowe. Podobnie Sąd ocenił zeznanie świadka B. M.. (...), jako podmiot zobowiązany do nadzoru nad zrzeszonymi w nim kasami i odpowiedzialny za prawidłowy nadzór, był uprawniony do oceny, że w czasie podjęcia zaskarżonej uchwały istniało ryzyko niewypłacalności (...) Powód nie obalił ustalenia, że przed podjęciem uchwały (...)

Nieistotne jest, że Sąd Okręgowy dopiero w części uzasadnienia poświęconej rozważaniom, a nie w części poświęconej ustaleniom faktycznym, stwierdził że na koniec 2010 r. wysokość zobowiązań przekroczyła (...). Istotne jest, czy zebrane dowody na to wskazują. Wprawdzie Sąd Okręgowy. To jest ustalenie Sądu Okręgowego podane w części poświęconej rozważaniom, a z ogólnego powołania się na podstawę ustaleń wynika, że Sąd ustalił to na podstawie dokumentów (nie na podstawie opinii biegłych sądowych). Ocena tych dowodów wskazuje, że to ustalenie Sądu Okręgowego jest poprawne.

Notatka służbowa z postępowania wyjaśniającego sporządzona 4 lutego 2011 r. (k. 229-264), wprawdzie nie jest podpisana, ale powód - po jej złożeniu przez pozwanego do akt wraz z zażaleniem (k. 190 i nast.) i doręczeniu mu jej wraz z zażaleniem (k. 278 i 284) - nie kwestionował tego dowodu w odpowiedzi na zażalenie (k. 305-318) ani później, nie kwestionował też w żadnym czasie prawdziwości treści zawartej w tej notatce. Niektóre podane w niej dane

liczbowe wskazane są też w odpowiedzi na pozew i w powyższym zażaleniu na postanowienie w sprawie zabezpieczenia roszczenia, a powód ich nie kwestionował, dokonywał tylko odmiennej oceny znaczenia tych ustaleń faktycznych. Powodowie w piśmie procesowym

z dnia 25 września 2015 r. (k. 443-451) poruszyli kwestię postępowania wyjaśniającego, kwestionowali zasadność jego przeprowadzenia zamiast przeprowadzenia kontroli, ale nie kwestionowali ustaleń tego postępowania wyjaśniającego. W tych okolicznościach powyższa notatka mogła stanowić jedną z podstaw ustaleń faktycznych.

Jeśli chodzi o opinię wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku biegłych sądowych, to Sąd Apelacyjny wskazuje, że Sąd pierwszej instancji wydał postanowienie o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłych sądowych w celu ustalenia, (...) (k. 530). Sąd zarządził zlecenie biegłym z (...) sporządzenie opinii (k. 533), a zlecenie wydania opinii wysłał do (...), wskazując że biegli mają wydać opinię (k. 536). W opinii podane zostały nazwiska osób ją opracowujących (k. 582). Wobec tego Sąd Okręgowy słusznie uznał, że opinię wydali biegli a nie (...)

Inna kwestia dotycząca opinii odnosi się do podstaw jej opracowania, a ściślej do tego, że opinia została opracowana nie tylko na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy, ale także na podstawie wskazanej w opinii dokumentacji zabezpieczonej przez Prokuraturę Okręgową we W. (...) co wyraźnie wynika ze wstępu do opinii (k. 585), która nie była przedmiotem oceny Sądu Okręgowego w tej sprawie. (...) którą biegli za jedną z podstaw opracowania opinii to statut (...) z 2010 r., uchwała (...) zarządu (...) z 28 marca 2011 r. dot. zmiany uchwały (...) o normach dopuszczalnego ryzyka w działalności (...) w zakresie dokonywania odpisów aktualizacyjnych w zw. z pożyczkami i kredytami przeterminowanymi i nieściągalnymi, protokoły i wnioski z lustracji, dokumenty pokontrolne z (...) sprawozdania finansowe za lata 2003-2010, dokumentacja z badania sprawozdania finansowego sporządzonego na dzień 31 grudnia 2011 r. oraz zeznania świadków (k. 585-586). Niektóre z tych dokumentów znajdują się w aktach niniejszej sprawy, tj. opinia i sprawozdanie z badania sprawozdania finansowego sporządzonego na dzień 31 grudnia 2011 r. (k. 457-480), opinie biegłych rewidentów z badania sprawozdań finansowych za 2008 r. (k. 215-217), za 2009 r. (k. 218-220) i za 2010 r. (k. 221-222), wnioski z lustracji (...) sporządzone 22 czerwca 2010 r. (k. 223-228). Wobec tego podniesiony przez powódów zarzut ma charakter bardziej formalny niż merytoryczny.

Istotne znaczenie mają dane liczbowe podane w niekwestionowanych przez nich dokumentach stanowiących podstawę ustaleń faktycznych i podstawę orzeczenia, w tym m.in. w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały (k. 14-24), która była sporządzona na podstawie sprawozdań finansowych i opinii biegłych rewidentów. W ocenie Sądu Apelacyjnego wniosek opinii biegłych sądowych w tej sprawie, iż (...) dopuścił się uporczywego naruszenia przepisów ustawy o rachunkowości przez niedokonywanie w odpowiedniej wysokości odpisów aktualizacyjnych w związku z dużą kwotą kredytów i pożyczek przeterminowanych i nieściągalnych znajduje oparcie w dowodach zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy. (...)

(...) (...) (k. 223-228). A zatem same te dowody, nawet bez opinii biegłych z (...), jednoznacznie wskazują, że pozwany był uprawniony do podjęcia zaskarżonej uchwały. O uporczywości nieprawidłowego postępowania (...) świadczą niekwestionowane dane liczbowe podane m.in. w tabelach uzasadnienia zaskarżonej uchwały (k. 20-22). Tak więc postępowanie (...), a więc i powodów, którzy pełnili w nim funkcje kierownicze lub nadzorcze, naruszało podane przez Sąd Okręgowy przepisy ustawy o rachunkowości, tj. art. 4 ust. 1 (...), a także naruszało § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 21 listopada 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad rachunkowości (...) -ów.

Dla rozstrzygnięcia tej sprawy nie zachodziła potrzeba ustalenia sytuacji finansowej w (...) na koniec 2011 r., w tym skorzystania w tym celu z opinii wydanej w sprawie (...) bo istotne znaczenie ma sytuacja istniejąca czasie podjęcia zaskarżonej uchwały.

Skoro powództwo nie zostało uwzględnione, to powodów obciążają koszty sądowe, w tym wydatki na opinię biegłych. Nie narusza tej zasady okoliczność podana apelacji odnosząca się do wydania postanowienia Sądu Okręgowego w przedmiocie wynagrodzenia należnego biegłym. Sąd Apelacyjny wskazuje, że zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie III CZP 62/13 (OSNC z 2014 r., nr 6, poz. 59) postanowienie wydane w wyniku

rozpoznania skargi na orzeczenie referendarza sądowego nie podlega rozpoznaniu na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Mając powyższe argumenty na uwadze, Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda na podstawie art. 385 k.p.c. i zasądził od powoda na rzecz pozwanej koszty zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.